

Publicerad 2008-08-02 22:59 av P o e t r y S o f i e

Jag vill bara få det ur mig.

Att söka gör ont,
det är att ge uppoffringar.

Dra det ur mig!
för det tär så mycket.
För mycket.

Och själen som anslöt sig,
accepterade,
livnärde sig i drömmarna.

Du broderade kärlek mellan mina lungor,
skapade mina andetag.

PRATA MED MIG.
Ovetande grunder är inget att balansera på,
linan brister!
Hur många gånger ska du mörda?

Nagelbandssköra ord,
håller i nuet
och i din verklighet.

Men livet penslar tårar på ytan min vän,
fuktiga mirakel existerar inte.

Det är du och jag.

Så välj min sötaste.
Svara.

Händerna behöver veta,
om de nån gång
ska få smeka värme igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren P o e t r y S o f i e med Poeter.se id #19612 innehar upphovsrätten